

[Bolvig]

-forurening forringer radikalt de biologiske forhold i vore vandløb. Amerikanske undersøgelser viser, at selv et ganske lavt okkerindhold medfører meget stor dødelighed af fiskeæg.

På onsdag vedtager folketinget formentlig nye støtteordninger til jordbrugere, som overvejer nye dræninger, eller som agter at omdræne arealer. De allerede eksisterende okkerproblemer kan derfor let blive endnu mere alvorlige i fremtiden. Jeg tror, det er vigtigt, at okkerproblemet ses i en større sammenhæng. Det er uhensigtsmæssigt, ja, fjollet, at kommuner og amter ofrer milliardbeløb på vandrensning, hvis den opnåede effekt ødelægges gennem okkerforgiftning.

Jeg er derfor tilfreds med, at de særlige okkerfølsomme områder bliver kortlagt og registreret. Måske vil det vise sig, at dræninger i sådanne områder vil blive alt for kostbare. Fortsatte problemer, nye omdræninger og tilførsel af enorme mængder kalk til f. eks. Skjern Å-ene, som fru Margrete Aukens omtalte, tyder på det. Det er talende, at der hvert eneste år løber ca. 800 t okker ud i Skjern Å og dermed i Ringkøbing Fjord. På den anden side er der grund til at fremhæve, at landmænd, der tilfældigvis bor på jorder uden kalk og med megen pyrit i jorden, ikke skal belastes urimeligt.

Derfor er en afvejning af problemerne nødvendig, hvorfor et 3-årigt forsøg er en god idé. Vi støtter det, men har dermed ikke taget stilling til, af hvem og hvordan der skal betales for okkerforureningen fremover. Okkerproblemet kan let vise sig at blive et af de kommende års helt store debattemaer. Jeg formoder, at ministeren er sig dette helt bevidst, når konklusionerne af det kommende forsøg skal drages.

Birgith Mogensen (CD):

Der er næppe tvivl om, at udledningen af okker medfører en giftvirkning til skade for fiskebestanden i de pågældende vandløb. Det fremgår endvidere af det af miljøministeren fremlagte materiale, at man ikke har fornøden viden om udledningens omfang, dens geografiske placering samt okkerbekæmpelsesmetoderne. På den baggrund er det rimeligt, at man iværksætter en tidsbegrænset forsøgsordning.

Det er lidt vanskeligt at overskue, hvilke administrative konsekvenser lovforslaget

medfører, herunder hvilke yderligere gener det måtte medføre for de berørte erhverv. Jeg har imidlertid bemærket, at ministeren åbenbart er indstillet på at tage videst mulige hensyn i så henseende. Således er det udtrykkeligt anført, at udgifterne vil blive dækket af det offentlige.

På denne baggrund kan jeg tilsige ministeren en velvillig behandling af lovforslaget under det kommende udvalgsarbejde.

Waldorff (VS):

Det var jo en meget vidtløftig og ikke særlig overbevisende argumentation, den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Hilden, kom med om dette forslag. Efter den drejer det sig altså bare om at påvise, at landmænd er generet af diverse aflejringer i jura- eller permtiden, så kan man få tilskud, og så er det noget, der har med naturen at gøre, og slet ikke noget, der har med samfundsskabte problemer at gøre. Det var aldeles ikke overbevisende. Jeg mener heller ikke rigtig det lykkedes at tilsløre den absurditet, der ligger i, at først giver man tilskud til tilsvining af miljøet, og derefter kommer man løbende med tilskud for at rette op på det igen. Det minder – ikke helt, men lidt – om EF-tilskuddene til først at oprette kvægdrift og staldbyggeri og sådan noget, hvorefter man giver landmændene tilskud for at slå kvæget for panden og nedlægge kvægholdene.

Det centrale er selvfølgelig, at der virkelig er tale om et brud på princippet om, at forurenere betaler. Jeg er godt klar over, at de beløb, der foreløbig er tale om i forbindelse med denne lov, er forholdsvis små, og det kunne man muligvis ikke hidse sig så forfærdelig meget op over. Men det, man kan hidse sig op over, er, at princippet endnu en gang brydes, og at vi endnu en gang ser et nederlag for miljømyndighederne over for interesseorganisationerne og over for landbrugsministeriet, som vi har set det så mange gange. Det er faktisk temmelig sørgeligt at se miljøministeren i denne rolle.

Hvis man skulle sige det ligeud og bramfrit, måtte man sige: her var der virkelig for en gangs skyld en mulighed for at vise noget, for at vise en miljøpolitisk profil. Sagen lå næsten som en foræring på miljøministerens bord. Det er meget sjældent, man står i den situation, at man har et miljøkrav, hvor man kan splitte organisationerne, hvor man kan